ANUL X. No. 1141

6 PAGINI 6 LEI

Miercuri 30 Noembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Telefon redacție: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI și VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI.
Director: E. EMILIAN și E. MUNTEANU.
Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administrație: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Ucazuri federale

Federația de football este bătută dela un timp de grindina unor evenimente foarte curioase: ședințe, demisii, deconturi, acuzații, Birouri federale, excluderi, consilii federale, reveniri asupra demisiilor, comisii de anchetă...

Nu știm dacă celelalte federații — strivite de superioritatea cu care Federația de football domină actualitatea — ar vrea să fie prinse în hora care se joacă în pasagiul Imobiliara

Fapt este însă că energia care caracterizează — în ultimul timp — hotărârile Romboiului s'a difuzat cu o repeziciune uimitoare, contaminând aproape toate celelalte forurI. Iar în locul vechei mofăeli s'a împământenit în procesele verbale ale federațiilor o vigoare pe care cei mai fioroși atleți abia o mai pot suporta.

Și fiindcă veni vorba de atleți, un exemplu pe care un confrate ni l-a semnalat eri cu o bucurie în care se amesteca și grije și surprindere.

«Federația de atletism a interzis atleților... de a mai fi gazetari, mai ales pentru probele la cari participă».

— Dece?

Acum două luni, întrebarea aceasta ar fi avut un rost. Astăzi însă, când energia Federațiilor a transformat hotărârile oficiale în adevărate proclamații de dictatură, orice discuție e de prisos. Ordinul e ordin.

Și totuși, o veche meteahnă de a dărăci hotărîrile ne impune o oarecare nedumerire. Dece adică să nu mai aibe voe atleții să fie și gazetari? Are treaba aceasta vreo înrâurire asupra formei atleților?

Interzic noulle principii de antrenament eforturi și cu mâinile și cu picioarele și cu capul? Este incompatibilitate între situația de atlet și aceia de gazetar?

Această ultimă întrebare ar putea să explice — regulamentar — ultimul ucaz al Federației de atletism, în sensul că critica celor câțiva atleți-gazetari ar fi puțin subiectivă. Cel puțin așa ni s'a spus.

Atletismul însă are la noi o situație atât de specială, încât și explicația aceasta se clatină. La noi atletismul nu dispune nici de arene, nici de spectatori și (oricât am vrea să ne furăm singuri căciula), nici de atleți.

De aceea, oricine face zarvă în jurul lui — oricum, oricât și oriunde — și chiar contravenind regulamentelor internaționale, îi face un serviciu indiscutabil.

Se poate ca zarva celor câțiva atleți-gazetari să nu gâdile întotdeauna prea deferent timpanul anumitor oficiali. Ni s'au relatat și câteva cazuri de acestea. Susceptibilitatea oficialilor însă nu se confundă cu atletismul, oricât de atletice ar fi aprecierile presei și oricât de agilă susceptibilitatea oficialității. Iar presa, chiar severă câte odată, aduce servicii incomparabil mai utile decât tăcerea pe care — se pare — vrea Federația să o urzească în jurul atletismului.

De aceia — oricât ar vrea să se inoculeze dela un timp deciziilor federale un atribut de autoritate indiscutabilă — ne surprinde ultima măsură a Federației de atletism ca și întârzierea — fiindcă se va argumenta poate și în felul acesta — cu care se armonizează practica dela noi cu regulamentele internaționale ale atletismului amator.

Tot așa cum — sub impulsul aceleiași energii federale — ne vom mira în zilele ce vor urma de lipsa ucazurilor — Federația va interzice atleților să se ducă la cinema, să mănânce brânză și să citească Veselia.

Fiindcă în mod logic, după prima interzicere — aceia cu gazetăria — vor urma desigur și acestea.

GEORGE FULGA

Austria organizează campionatul mondial de ski

Stațiunea dela Innsbruck face pregătiri. Ce țări vor participa. România va fi reprezentată?

Campionatul mondial de ski, înființat dintr'o hotărâre mai veche a Federației internaționale de ski, a fost încredințat spre organizare Austriei.

Federația austriacă a primit și în Februarie 1933 Innsbruck, minunata localitate din vestul Tirolului, va găzdui un campionat mondial de ski de o excepțională amploare.

In anul acesta campionatul mondial va depăși organizările similare, toate țările angajându-se, cu delegații extrem de numeroase.

PREGATIRI LA INNSBRUCK

Față de importanța ce se acordă evenimentului, municipalitatea Innsbruckului a consimțit să facă importante amenajări technice sportive.

Lucrările au început.

Se amenajează în prezent o trambulină care să permită sărituri ce trec de 70 de metri iar în jurul trambulinei se construește o tribună pentru 25.000 de spectatori.

Cum probele principale de fond necesită o pistă bine amenajată, probele de 18 km. și 50 km. se vor desfășura cu cea mai mare regularitate.

TARILE PARTICIPANTE

După cum informează Federația internațională de ski, participarea țărlor afiliate este asigurată. Norvegia, Suedia, Finlanda, Anglia, Germania, Franța, Elveția, Italia, Austria, Jugoslavia, Ungaria, Polonia, Japonia, Australia și Statele Unite și-au anunțat participarea.

Din acest punct de vedere campionatul mondial se prezintă sub cele mai bune auspicii.

PARTICIPAREA ROMANIEI

In legătură cu reprezentarea României, în acest campionat mondial, trebue să dăm informațiile culese în Austria. La noi, federația de specialitate este în plină criză și nu s'a ocupat până în prezent de proba mondială.

Știm însă că dela Viena, consulul României d. E. K. Rotter, care se interesează de raporturile sportive româno-austriace, a făcut demersuri insistente ca România, să nu lipsească dela campionatul mondial de ski.

O CURSA ORIGINALA DE MARE FOND

In cadrul manifestărilor dela Innsbruck se va disputa o probă de mare fond.

Cursa va dura opt zile și se va disputa după formula curselor ciclisteDe șase zile.

Doi campioni mondiali la aceiaș categorie

Comisiunea de box a statului New-York consideră campion mondial la categoria până pe KID CHOCOLATE.

Nemulțumit probabil, „National Boxing Association' a desemnat zilele trecute drept campion mondial al aceleiași categorii pe TOMMY PAUL.

Deci, doi campioni mondiali ai aceleiași categorii. Povestea nu este nici nouă, nici senzațională. In America, doi deținători ai aceluiaș titlu e foarte normal.

Intemeierea F. S. S. R.-ului

Primele asociații sportive. Ideia unei „F. S. S. R.". Activitatea „Federațiunii". Progresele dealungul celor 20 de ani. Perspective făgăduitoare

Lumea noastră sportivă numără astăzi douăzeci de ani împliniți dela întemeierea «Federațiunei Societăților de Sport din România»!

Ea ar putea adăoga acestei amintiri și pe acea că — de fapt — anul acesta a încheiat și vârsta de un sfert de veac a sportului românesc însuși. Căci, în adevăr, anul 1907 a fost acela în care pentru prima oară Sportul s'a manifestat, cu caracterul său specific de «competițiune publică pentru titlu și trofeu», — între membrii unor societăți constituite în acest scop, cu prilejul celui dintâi concurs de automobile (Giurgiu-București), organizat de Automobil Clubul Român.

Țin să adaog și acest amănunt pentru a restabili aci un adevăr istoric care, cel puțin cu prilejul unei asemeni aniversări, nu mai trebuește desconsiderat și anume acela că întreagă desvoltarea tuturor sporturilor în România își are obârșia în spiritul sportiv al membrilor societății de încurajare a automobilismului la noi.

F. S. S. R. însăși s'a constituit prin procesul verbal din ziua de 1 Decembrie 1912, semnat în biroul Comitetului A. C. R. R. dela sediul său de atunci, din strada C. A. Rosetti, 7.

Iubitul nostru Suveran, de azi, Regele Carol II Și-a rezervat dr. atribuțiunile Secretarului General al Comitetului și le-a păstrat și onorat până aproape de reorganizarea recentă în Federațiuni pe sporturi.

In această calitate, raportul Său la prima adunare generală a F. S. S. R., care nu a avut loc decât în 1914, arată că F. S. S. R. — care la înființarea ei nu federaliza decât trei asociații sportive și anume: «Clubul Sportiv Român», poli-sport, înființat și condus de A. S. R. Principele Carol al României cu 34 de membri; «Săniuța», sporturi de iarnă, înființat și condus de d-nii Ion Cămărășescu și dr. Ion E. Costinescu, și Societatea Ciclistilor «Principele Carol», prezidată de d. Alexandru Bellio — număra după doi ani de grele străduințI, 25 de asociații sportive de adulți, din cari numai una în provincie (United Atletic Club din Ploești) și din cari: 7 erau asociațiile școlare ale liceelor din Capitală, 4 cluburi de Football-Asociație, 4 de Tennis, 4 poli-sport, 5 de scrimă și 1 de ciclism.

Ideia unei «F. S. S. R.» s'a aruncat, pentru prima oară, în adunarea generală a Societății Ciclistilor «Principele Carol», din 7 Octombrie 1910, de către președintele ei d. Alexandru Bellio, sub impresiunea entuziasmului reușitei primului concurs de turism «Circuitul Munteniei» făcut de ciclistii noștri, pe 300 kilometri de drum, din inițiativa «Revistei Automobile», organul oficial al Automobil Clubului, pentru o cupă oferită de Principele George V. Bibescu, președintele acestui club.

Statutele ei au fost întocmite de o comisiune aleasă la 21 Noembrie 1912 de un grup restrâns de inițiatori și compusă din A. S. R. Principele Carol al României și d-nii Ion Cămărășescu și dr. Ion Costinescu, având de secretar pe subscriitorul acestor aduceri-aminte.

Activitatea sportivă care determinase ideia acestei «Federațiuni» n'avea precum am spus mai sus decât o existență de abia vre-o cinci ani.

In ce consta această activitate? E bine să se știe azi și de sutele de societăți sportive federalizate acum pe specialități de sport și de miile de membrii ai lor, aparținând unor generații care pe aceia par a fi uitat-o deja de multă vreme. Iat-o: trei-patru reuniuni cicliste combinate cu alergări pedestre, la început pe aleele Parcului Carol, apoi pe acele ale șoselei Kiseleff; — două asalturi publice de scrimă în sala Băilor Eforiei; — două ierni de concursuri de săniuțe și bobs-uri la Sinaia; — un «marș pedestru» pe 15 km. în preajma Capitalei și... nenumărate match-uri de Football-Asociație între cele trei cluburi existente pe-atunci și anume: «Colentina Atletic Club», compus din funcționari ai fabricei de bumbac dela Colentina; «United Atletic Club», din funcționari ai societăților de petrol, la Ploești, și «Clubul Sportiv Olympia», format și finanțat la început de faimosul «Conu Mitică» (alias Lăzărică Breyer) — match-uri cari se jucau pe maidanul dela Borta-Rece, pe șoseaua Kiseleff, sub goal-uri aduse la subțioară de acasă și având drept «en-jeu»: plata chefului ce se trăgea apoi la restaurantul «Flora» de vis-à-vis.

Și totuși, câtă tragere de inimă! — ce avânt plin de entuziasm! — și ce disciplină stăpâneau atunci pe acei precursori ai F. S. S. R.-ului de mai târziu și ai «Uniunei» de astăzi!

Evident — progresele mișcării de atunci sunt mari. Ele ar putea fi calificate chiar ne-așteptate, dacă nu ne-am teme ca acest calificativ să [illegible] românii și vre-unul cu sens pejorativ și... poate fără drept cuvânt.

Căci dacă massele sportive de azi ale țărei noastre ar putea fi cârmuite cu însuflețirea începuturilor la cari ne gândim — România ar fi azi în toate, o repet, în absolut toate sporturile; dacă nu continuu alături de marile națiuni sportive, pe Palmarèsul Olympiadelor; dar desigur aproape în mod permanent și meritoriu în fruntea națiunilor Orientului European.

Știm prea bine că mulți citind aceste afară din cale de pretențioase năzuințI, vor surâde cugetând mai degrabă la naivitatea decât la competința celor ce nutresc asemenea iluzii. Și totuși n'au dreptate. Nu așa ceva «ar fi» cu neputință, ci altceva «este».

Este cu neputință doar ca o nație pe care, în urma avântului și vitejiei din marele război, toate națiunile lumei o proclamă ca având cei mai buni ostași, — să se îndoiască a putea da și Arenelor Olympice pe cei mai de seamă atleți!

Tinerii noștri sportivi să încerce a se pătrunde de adevărul neclintit în logica lui al acestei concluziuni; — conducătorii lui să încerce a realiza, într'un spirit de apropiată dar superioară colegialitate, în massele sportivilor noștri, acea «hotărâre» la victorie din mândria acestui merit consimțit neamului nostru și consacrat prin veacurile de vitejie din urmă și care cu hotărâre a înfăptuit minunile războaielor noastre — și atunci vor vedea.

Noi — aci și în numele «Gazetei Sporturilor» care a înregistrat și până acum multe asemeni victorii ale noastre și care nu putem face Sportului Românesc altă urare, în clipa acestei aniversări, decât să ajungă a se pătrunde de acest gând și, — cu puterile și însușirile ce are, — împlinirea celui de-al doilea sfert de veac le va dovedi cu prisosință că avem dreptate.

Aceste zile de adevărat triumf le dorim trăite neapărat de urmașii noștri.

Avocat GEORGE COSTESCU

Un cerc de patinaj

Perspective interesante

Un grup de vechi patinatori, inspirați de activitatea negativă a patinatorilor bucureșteni, au luat hotărârea de a pune bazele unui serios cerc, al cărui scop principal să fie îmbunătățirea clasei patinatorilor Capitalei.

Ideia își are origina, în ultimele zile de patinaj ale anului trecut. D-nii: avocat Nicolae Schina, fostul președinte al Tribunalului, profesor Aristide Basilescu, C. C. Constantinescu, Marcel Ergas, căpitan C. Al. Constantinescu, locotenent Mihail Oprișan, Rudy Schmettan, etc., toți oameni cari au strălucit în acest pretențios domeniu, au pornit cu trup și suflet să lucreze intens la înfăptuirea grupărei atât de necesară progresului patinajului bucureștean

CERCUL DE PATINAJ BUCUREȘTI

Dat fiindcă hockey-ul pe ghiață a prins la noi, desvoltându-se mai bine decât s'ar fi putut aștepta chiar și cei mai pesimiști, activitatea nouei formații sportive se va îndrepta mai mult spre patinajul artistic, atât de necesar îmbunătățirei stilului.

Noua grupare se va numi «Cercul de patinaj București» și a luat ființă de mai bine de două săptămâni. Astăzi ea se găsește în vâltoarea lucrărilor necesare recunoașterei drept persoană juridică și morală. In acest scop, Marți seara a avut loc în casele d-lui Ergas, o ședință extraordinară cu prilejul căreia s'a procedat la alegerea comitetului de conducere.

D. NICOLAE SCHINA PREȘEDINTE

In fruntea acestui comitet stă, în calitate de președinte, d-l Nicolae Schina, care a promis un larg concurs grupărei, făgăduind în acelaș că va lucra intens și conform intereselor formației. D-nii profesor Aristide Basilescu și C. C. Georgescu figurează în locurile de vicepreședinți, casier a fost numit d. Marcel Ergas iar sarcina de secretar a fost încredințată d-lui Rudy Schmettan, unul dintre atleții completi ai vechei gărzi. Comitetul a fost complectat cu d-nii: căp. Al. C. Constantinescu, locot. Mihail Oprișan, avocat A. Georgescu și avocat E. Schlifka.

Compoziția selectă a consiliului de direcție constitue o chezășie a viitorului frumos al grupărei de curând înființată.

SCOPUL NOULUI CLUB

Scopul «Cercului de patinaj București» este de a stimula pe elementele tinere în vederea apropierei unei clase acceptabile. Va organiza examene și concursuri, atât pentru patinajul curse cât și pentru patinajul artistic. Comitetul va numi o comisiune technică a cărui misiune va fi bine distinctă și va activa zilnic pe patinoarele bucureștene.

Se vor face intervenții, pe lângă antreprenorii Capitalei pentru reducerea taxelor de intrare pe patinoare și se va da o atenție deosebită începătorilor.

PROECT DE PATINOAR

Cu timpul și când fondurile vor permite, «Cercul de patinaj București» va pune bazele unui patinoar propriu, menit să servească interesele membrilor. Când acest proect va deveni fapt împlinit, nu încape îndoială că, cercul de patinaj va deveni o grupare sportivă de frunte.

r. e. d.

România a fost învitată la Campionatul mondial

Eliminatorii de cari nu s'a vorbit până în prezent. Condițiile financiare

Secretariatul Fifei a lansat prospectul campionatului mondial întocmit de italieni.

F. I. F. A. făcând oficiul de intermediar între organizator și țările participante dă unele indicațiuni asupra felului cum se va desfășura proba mondială.

ELIMINATORII?!

Când s'a stabilit înțelegerea cu Italia ca organizatoare a campionatului mondial s'au precizat și condițiile sportive.

Fusese stabilit că numai în cazul când se vor înscrie mai mult de 16 țări, să se dispute un eliminatoriu care să procure turului final 16 echipe.

Nu știm însă ce a intervenit între timp, căci în invitația lansată de F. I. F. A. se vorbește de eliminarea în cadrul zonelor geografice.

Logic ar fi fost ca italienii să fi așteptat înscrierile și dacă la data de 28 Februarie, numărul lor va trece de 16, să se procedeze la fixarea matchurilor eliminatorii.

In orice caz felul cum a fost lansată invitația, complică enorm lucrurile, creând un punct tenebros în marea întreprindere a campionatului mondial.

CONDIȚIILE FINANCIARE

In privința condițiilor financiare, invitația precizează că Italia acoperă toate cheltuelile a 17 persoane (trenclasa II-a și vapor clasa I).

Iarăși, un punct nelămurit este faptul că nu se vorbește de indemnizarea echipelor cu jucători profesionali.

Cum își face Finlanda campionii

O mare anchetă a revistei pariziene „Match" la Helsingfors

Finlanda este fără îndoială cea mai sportivă țară din Europa. Și cu toate acestea se cunoso foarte puține amănunte din desfășurarea vieții sportive a acestui stat mic și îndepărtat, care [illegible] mare anvergură și nu este competiție cu caracter mondial, în care culorile Finlandei să nu se găsească ca loc de cinste. La Olympiade, în special, acolo unde totul este în funcție de pregătire atentă și de posibilități de ordin technic. Finlanda se numără întotdeauna printre câștigătorii probelor principale.

Un ziarist francez, d. P. Lewden dela «Match», a fost trimis de revista sa în Finlanda, unde în decursul a câteva săptămâni petrecute la Helsingfors i studiat îndeaproape viața sportivă a micului stat dela Nord, adunând în acelaș timp un extrem de interes material documentar.

Faptul că s'a scris până acum atât de puțin despre Finlanda sportivă... la ea acasă, a îndreptățit pe ziaristul francez să-și publice impresiile cu un bogat lux de amănunte. După ce s'a ocupat în primele capitole de technica generală de organizare a sportului în Finlanda, abordează în ultimul număr sosit la București un subiect care suntem siguri că va satisface curiozitatea cetitorilor noștri.

Dăm deci mai jos în traducere acest interesant capitol, intitulat: «Cum își face Finlanda campionii».

Punând performanțele finlandeze numărul și calitatea lor, alături de numărul mic al populației și de climatul aspru al țării, nu se poate să nu te gândești imediat la un sistem extraordinar, la procedee de antrenament necunoscute în străinătate. Și cu toate acestea, adevărul este din cele mai simple.

Finlanda a debutat în atletism la fel ca și celelalte țări europene, dar în Finlanda, distracțiile sunt rare, astfel că tot ce ar fi putut să împrăștie monotonia vieții, tot ceeace ar fi avut darul să capteze atențiunea publicului trebuia să capete aci o importanță infinit mai mare ca în oricare altă parte.

Răbdarea și tenacitatea poporului finlandez au făcut restul: astăzi atletismul face parte integrantă din viața acestui popor. Statul, apreciind foloasele sale educative, îl încurajează în mod oficial și recrutează campioni din cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

Astfel că tocmai populația rurală furnizează cel mai de seamă contingent al marilor atleți.

Universitatea aduce o foarte slabă contribuție massei sportive, și technicienii de acolo găsesc în această indiferență a studenților cauza slăbiciunii în cursele de viteză și de garduri.

Intr'adevăr, după părerea lor, aceste specialități prezintă greutăți de ucenicie technică și necesită o rapidă concentrare de energie cu, cari nu se prea împacă tinerii dela [illegible] de aceleași reguli fundamentale și că fiecare sat, chiar și cătunul cel mai îndepărtat posedă cluburi cari practică numai aceste probe.

Străbătând Finlanda zărești, până în ele mai neinsemnate orășele, greutăți, un disc, sulițe... atunci când nu există o pistă bună.

Mai mulți deținători de recorduri mondiale, printre cari Nurmi și Lehtinen, au început ucenicia atletică, alergând pe șosele rudimentare.

Poporul finlandez este puternic și bine construit. Clima elimină pe cei slabi; federația finlandeză se ocupă numai de cei bine înzestrați fizicește, numai de acei cari n'au recurs niciodată la cultura fizică pentru a-și corecta defectele naturale.

Antrenorii, mai mult sau mai puțin competenți sunt opera unor cursuri de specialitate. Profesorii, ei înșiși antrenori, sunt technicieni remarcabili: Lauri, Pikhala, Martti, Jukola, M. Karkko, Ugo Lehtinen se numără printre aceștia și în fiecare an sute de antrenori-ajutori, dacă se poate spune astfel, vor duce făclia în cele mai mici cătune. Vara, se lucrează în aer liber; iarna în sală și în fața tablei negre.

In afară de aceasta, armata și corpurile de gardieni publici, răspândite în toată țara, sunt minunate școli sportive. Pentru a pecetlui această operă. Finlanda construește în momentul de față la Vierumaki, un institut superior de educație fizică.

Sezonul începe pe la vreo 15 Mai și atleții ajung la cea mai bună formă deabea în Septembrie. Trebue să adăogăm că în timpul iernei, aproape toți atleții practică ski-ul. Ei își întrețin astfel în bună formă organizmul, își perfecționează respirația, suflul și nu-și pierd obișnuința efortului.

Antrenamentul de vară poate fi așa dar continuat în plin. Numeroși alergători de fond, și nu dintre cei mai neînsemnați, se antrenează de 3 ori pe zi: dimineața odată cu revărsatul zorilor 20 km. de marș; pe la amiază, un sfert de oră de diferite exerciții și seara, 10 km. de fond.

Am văzut aruncători de suliță făcând fără întreruperi mai mult de 50 de aruncări de peste 50 metri.

Totuș, se găsesc mai ales pentru concursuri, partizani ai unei metode mai puțin severe și mai puțin obositoare.

(Continuarea în pag. II-a)